

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie T. S.
oskarżonego o przestępstwa z art. 297 § 1 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 11 października 2023 r.
wniosku Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie
o przekazanie sprawy sygn. akt II K 842/23/S
do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

sprawę o sygn. akt II K 842/23/S przekazać do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w Bochni.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 września 2023 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie wystąpił do Sądu Najwyższego o rozważenie możliwości przekazania w trybie art. 37 k.p.k. sprawy oskarżonego T. S. – któremu zarzucono popełnienie czynów zabronionych z art. 297 §1 k.k. i in. – innemu sądowi równorzędnemu poza obszar właściwości Sądu Okręgowego w Krakowie.

W uzasadnieniu postanowienia sąd wskazał, że podmiotem pokrzywdzonym w przedmiotowej sprawie, w zakresie czynu z punktu III aktu oskarżenia, jest Sąd Okręgowy w Krakowie, któremu to podmiotowi dysponującemu środkami publicznymi oskarżony T. S. (stosownie do stawianego mu zarzutu) miał przedłożyć

poświadczające nieprawdę dokumenty, zawierające okoliczności mające istotne znaczenie dla uzyskania zamówienia. W ocenie sądu występującego z wnioskiem, okoliczność ta może powodować przekonanie wśród uczestników postępowania, jak i wśród postronnych osób, że sprawa ta nie będzie prowadzona bezstronnie z tej racji, że będzie ją rozpoznawał Sąd znajdujący się w okręgu Sądu Okręgowego w Krakowie, a zatem w okręgu Sądu Okręgowego, który jest podmiotem pokrzywdzonym w niniejszej sprawie. Zwrócono także uwagę na istotne uwarunkowania organizacyjne, w szczególności fakt tożsamej lokalizacji sądu właściwego i podmiotu pokrzywdzonego w niniejszej sprawie, jak i istotne powiązania administracyjne pomiędzy Sądem Rejonowym dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie a Sądem Okręgowym w Krakowie, który jest z jednej strony jednostką instancyjnie nadrzędną nad Sądem Rejonowym dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie (rozpoznającą środki odwoławcze od orzeczeń wydawanych przez tut. Sąd w pierwszej instancji), ale także jest jednostką sprawującą nadzór administracyjny nad Sądem Rejonowym dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie. Wskazano też na wynikającą, z racji częstych kontaktów służbowych, znajomość sędziów i pracowników zatrudnionych w obu sądach (tj. w Sądzie Rejonowym dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie i Sądzie Okręgowym w Krakowie).

Zdaniem sądu występującego z wnioskiem, wskazane okoliczności determinują konieczność przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu celem wyeliminowania jakichkolwiek zastrzeżeń, co do obiektywnego rozpoznania sprawy przez sąd właściwy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Niewątpliwie „dobro wymiaru sprawiedliwości” w takim rozumieniu jakie należy odkodować z przepisu art. 37 k.p.k., przemawia za przekazaniem sprawy innemu niż miejscowo właściwy sądowi równorzędnemu wtedy, gdy zachodzi konieczność uwzględnienia takich sytuacji, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny. Chodzi tu konkretnie o wyeliminowanie mogących powstać w opinii publicznej podejrzeń co do braku obiektywizmu w rozpoznaniu sprawy przez właściwy sąd. Nie chodzi przy tym o każdy rodzaj takich podejrzeń,

ale takie podejrzenia, które mogłyby się zrodzić u postronnego, niezainteresowanego osobiście sposobem rozstrzygnięcia danej sprawy, obserwatora takiego procesu, który przy tym posiada podstawową wiedzę o zasadach procesu i roli określonych organów procesowych w tym procesie. Przenosząc te uwagi w realia sprawy podkreślić należy, że okoliczności zaistniałe w tej sprawie, a sygnalizowane we wniosku przez sąd właściwy, niewątpliwie mogłyby wywołać wątpliwości u postronnego, obiektywnego obserwatora takiego procesu, co do bezstronnego i obiektywnego rozpoznania sprawy we właściwym sądzie. Chodzi przede wszystkim o wspomnianą we wstępnej części postanowienia konfigurację podmiotową z jaką mamy do czynienia w tej sprawie, a więc fakt, że podmiotem pokrzywdzonym jest m.in. Sąd Okręgowy w Krakowie, sprawujący nie tylko administracyjną, ale i merytoryczną (instancyjną) kontrolę nad sądem właściwym.

Ta okoliczność, bez wątpienia mogłaby w odczuciu społecznym wywołać wątpliwości, co do rzetelności i obiektywności prowadzonego postępowania, a to nie służy dobru wymiaru sprawiedliwości.

Mając zatem na uwadze dobro wymiaru sprawiedliwości i zastrzegając jednocześnie, że decyzja Sądu Najwyższego podjęta w tej sprawie, nie może być odebrana, jako potwierdzenie braku obiektywizmu czy zaufania do sędziów Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie, Sąd Najwyższy przekazał przedmiotową sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Bochni.

[SOP]

[a!]